

het HInT

Historisch Institutioneel Tijdschrift

Arthur de
Excalibeer

Meeting the board

Top-5
Museumtips

HInTro

Nummer 3- 2026

HOOFDREDACTIONEEL

Lieve lezers,

Na een zonnige (en soms iets te warme) zomer vol feesten en luie middagen op het Waalstrandje is het weer tijd om onze hersencellen aan het werk te zetten en terug in de collegebanken te schuiven. Maar voordat het zover is, kunnen we de vakantie gelukkig nog afsluiten met een van de leukste weken van het jaar: de introweek. Dit betekent dat we onze agenda's eindelijk weer vol kunnen zetten met allerlei aankomende GSV-activiteiten, en natuurlijk dat het HInT weer terug is!

Deze editie staat weer vol met creatieve stukken, tips voor het studentenleven in Nijmegen en opiniestukken over belangrijke kwesties zoals de prijzen in de Spar en de oneindige vete tussen Arnhem en Nijmegen, allemaal geschreven door onze hardwerkende redactie. We beginnen natuurlijk met het voorstellen van het nieuwe bestuur, dat overigens ook op de achterkant te zien is voor een kijkje in de GSV-kamer op de 12e etage van het Erasmusgebouw.

Om de tijd tussen het studeren door goed door te komen, heeft Rosa vervolgens een fantastische top 5 samengesteld van de leukste musea in Nijmegen. En nee, dat is een keer níét het recent vernieuwde Valkhof Museum. Zoek je daarnaast nog een goede serie voor op de bank? Maarten schreef over de televisieserie *Community*, waarin een bonte verzameling unieke karakters ondanks hun verschillen een hechte vriendengroep vormt. Ontzettend passend voor de introweek, waarin veel toekomstige beste vrienden elkaar voor het eerst ontmoeten.

Voor de nodige verdieping neemt Josse ons mee terug in de tijd met een uiterst interessante geschiedenisles over de dertiende-eeuwse Perzische dichter Rumi. Te midden van de gewelddadige veroveringen van Dzejngis Khan wist hij poëzie te schrijven die eeuwen later nog miljoenen mensen inspireert. Ook Willemijn zocht het verleden op, maar dan in haar schertsverhaal over het leven van een negentiende-eeuwse hond.

Terug naar het heden, want een anoniem redactielid schreef deze editie een scherp stuk over de belachelijke prijzen waarvoor de Spar ons hun middelmatige producten aansmeert. Over studentenleed gesproken; veel studenten kunnen zich vast het beruchte stinkbommenincident van de vorige tentamenweek nog herinneren. Speciaal voor hen (en voor de dader) publiceren we een open brief aan de desbetreffende plaatser van deze stinkbommen.

Gelukkig staat de nieuwe lichting er niet alleen voor. Carlijn verzamelde namelijk de ultieme do's en don'ts voor nieuwe geschiedenisstudenten. Haar belangrijkste lessen? Sluit je vooral aan bij een commissie (zeker een aanrader!), maar ga absoluut niet klappen aan het eind van een hoorcollege. Ook Ruben wil nieuwe studenten op weg helpen met zijn reisgids door de Rafter, waarin hij elk tentje apart in de spotlight zet. Wie ook weer helemaal terug is van weggeweest, is Arthur de Excalibeer. In zijn bijdrage doet hij uitgebreid verslag van zijn avonturen met Isabella in het Franse Parijs.

Helaas is het niet overal in Europa rozengeur en maneschijn. Het steeds warmere klimaat heeft grote consequenties voor ons dagelijks leven, en in haar tweede artikel legt Saartje uit wat dit in de toekomst kan betekenen voor onze geliefde Vierdaagse. Gelukkig verandert er één ding nooit: wie hier komt wonen of studeren kan namelijk niet ontkomen aan de rivaliteit tussen ons prachtige, bruisende, tijdloze en gastvrije Nijmegen en Arnhem. Krijn nam deze vete eens grondig onder de loep en doet een dappere, volledig objectieve poging om de strijd voor eens en voor altijd te beslechten.

Ten slotte heb ik zelf nog wat makkelijke en budgetvriendelijke recepten op een rijtje gezet. Ideaal voor als je na een lange dag hard studeren geen zin hebt in een ingewikkeld vijfsterrengerecht, maar ook geen geld hebt om eten te bestellen. Al met al hoop ik dat iedereen een fantastische vakantie en introweek heeft gehad, en met veel enthousiasme en goede moed aan het nieuwe academische jaar begint. Veel succes allemaal, uiteindelijk komt het helemaal goed!

Hartelijke groetjes,
Isabella

Jaargang 42, Nummer 5
Het Historisch Institutioneel
Tijdschrift (*HInT*) is het periodiek van
GSV Excalibur

Redactie
Erasmusplein 1
Kamer E12.11
6525HT Nijmegen
hintredactie@gmail.com

Opplage: 150
ISSN: 0923-9375
© GSV Excalibur 2025

Redactie
Carlijn Braakhuis, Saartje Bruens,
Maarten Lucassen, Ruben Menkveld,
Willemijn van Mierlo, Rosa
Raeijmaekers, Josse Smit, Isabella
Spoeltman, Krijn Vrolijkjen

Eindredactie
**Ruben Menkveld, Josse Smit,
Isabella Spoeltman**

Lay-out
Saartje Bruens

Hoofdredeur
Isabella Spoeltman

Hoofd lay-out
Saartje Bruens

Voorpagina
Gezicht op Nijmegen vanaf Lent
door Eugène Lückert (1933)
via Wikimedia Commons

*Niets uit dit tijdschrift mag worden
veelvoudig of openbaar gemaakt, in de
ruimte van het woord, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van
het Historisch Institutioneel Tijdschrift.*

INHOUD

04 Meeting the Board

The XLIIInd Board Introduce Themselves

08 *Community*

Uniqueness as a strong basis for friendship

10 Lieve...

Stinkbommenplaatser

11 ACTUEEL

Het einde van de Zomerfeesten?

12 Kapitalisme *final Boss*

De campus Spar door de jaren heen

14 Niet Zonder Jou

Rumi en de zin van het bestaan

15 Op reis door de Rafter

Exotische gerechten van het foodcourt

16 Top-5

Museumtips

19 *Do's and Don'ts*

Voor nieuwe studenten

20 Schetsverhaal

De hond die mijn leven verandert

22 Arthur de Excelibeer...

...Gaat HInTernationaal!

23 Nijmegen VS. Arnhem

Een compleet vooroordeellose beschouwing

24 Puzzel

Woordzoeker

26 Studentenrecepten

Budgetvriendelijk en klaar in een kwartier

Zelf voor het HInT Schrijven?
Eenmalig of in de redactie? Dat kan!
Mail naar hintredactie@gmail.com.

MEETING THE BOARD

The XLIIInd Board Introduce Themselves

By Isabella Spoeltman

Eline van den Berg - Chair

This is Eline (21), the next chair of the GSV, a role she is incredibly excited about. She originally comes from Apeldoorn (*'I know, jakkie!'*) but she has been living in beautiful Nijmegen for a few years now. Just like her fellow students, she thoroughly enjoys studying history. She is currently in the third year of her bachelor's degree in history, with a particular interest in cultural history. Aside from her studies, she loves doing things to unwind. For her that mostly means going for nice walks, playing board games with friends, and traveling to unique places. Ideally, she would be out and about 24/7, experiencing new adventures and making new friends. This ties in perfectly with the GSV, an association centered around making friends for life while discovering fun and educational things together. If there is one thing that completely brings her to life, it is summer. She describes herself as a true summer person. Her absolute favourite thing to do is spend the whole day in the sun with a delicious cocktail, chatting with friends on an outdoor terrace, or being at one of the major summer festivals.

Roemer Derks - Secretary

Roemer (20) will be serving as the next secretary of the GSV this year. Although he originally comes from Arnhem, he moved to Nijmegen a year and a half ago and instantly fell in love with this beautiful city, a feeling he hopes all the new students will soon share. This coming year, Roemer will be in the fourth year of his studies, and he hopes to wrap up the academic year with a bachelor's degree in his pocket. As secretary of the board, he has quite a lot on his plate every day, being responsible for maintaining the association's daily communication. He also takes minutes during board meetings and manages the archiving. Because he absolutely dislikes working from home (and his studies shouldn't be neglected) he can often be found somewhere on campus, for instance in the GSV room during members' hours. He can also be spotted at GSV activities or, whenever he can find the time, at the gym. In his free time Roemer enjoys watching movies or listening to music, and he tries to read a book every now and then (though he admits he usually ends up doomscrolling instead).

Ella Postema - Treasurer

Ella (21) will be the treasurer for the upcoming year. She is currently in the fourth year of her studies, though she fears it might take her five years to complete her bachelor's degree, admitting she might have been a bit *too* much of a student, without the actual studying part (oops!). She is originally from the (in her words) beautiful (also in her words) city of Arnhem, where she still lives in a small apartment in the city centre. Over the past few years, she has really grown to love Nijmegen, but Arnhem remains her true home. Even though saying that in Nijmegen is usually a bit of a taboo, she has never really cared about that. In addition to history, Ella is also studying law. So, if she is not to be found in the GSV room or the Erasmus building, she might be spotted in the UB or the Grotius building. In her free time, she often goes for walks, enjoys listening to and discovering new music, plays the piano, goes to the movies, and absolutely loves having a drink on an outdoor terrace. She wants to wish all the freshmen a wonderful time during the intro week. She thoroughly enjoyed her own intro week; while she found meeting new people quite nerve-wrecking, everything turned out completely fine. Her main advice is to enjoy it as much as possible, along with a practical tip: do not go to the top floor of the Erasmus building for the viewpoint right before closing time, as you will get locked in. She and Zara learned that lesson the hard way during their own intro, so she warns others not to make the same mistake!

Zara Koomen - Internal Affairs

Our next board member is Zara (20), who will be serving as the Board Member for Internal Relations for the upcoming year. This year, she is starting her pre-master's program in Roman Archaeology. Although she has been living in Nijmegen for nearly three years now, she originally comes from the beautiful region of West-friesland, which means she often finds herself traveling from one side of the country to the other. As the Board Member for Internal Relations, her primary responsibilities include managing the annual planning and overseeing the well-being of the various committees. If any members have anything on their mind or are feeling overwhelmed at any point during the year, they are warmly encouraged to approach her. Zara will be on campus frequently, particularly in the ESC (Erasmus Study Centre) or the GSV room. Outside of her studies and her board duties, Zara enjoys staying creative through writing, embroidery, and painting, and she tries to read as many books as possible. Naturally, her greatest passion is history, with a special focus on the pre-modern world. She loves talking about this wonderful field of study (even though she has, sadly, already completed the study programme) and often spends her free time exploring it through museums, castles, and historical stories. Furthermore, she has a great love for travel, whether that is taking train trips across the Netherlands or traveling internationally, such as during her minor abroad in England.

Gijs Schulten - External Affairs

Our General Board Member of External Affairs Gijs Schulten (21) was born in Tilburg but grew up in Heteren, near Arnhem. He has been living in Nijmegen for almost a year now and has already become very familiar with the area. This year, he is starting his fourth year of his History studies and hopes to graduate by the end of the academic year. When it comes to hobbies, Gijs is a jack-of-all-trades. First and foremost, sports are very important to him. He played hockey for 15 years, tries to go swimming twice a week, and visits the Radboud Sports Centre as often as possible. Secondly, he likes to express his creative side from time to time, for example by painting. Finally, he considers himself a very social person who loves hanging out with friends in the park, at someone's house, or just having a drink on an outdoor terrace. This social side will serve him well in his role the coming year. In his role as General Board Member of External Affairs his first responsibility is to maintain contact with external partners, ensuring that GSV members can get discounts on things like drinks in the Molenstraat, food at De Professor, or tickets to various museums in Nijmegen. Secondly, he is responsible for the various trips the GSV will take over the year, with a weekend getaway in late October and a holiday during the May break already on the agenda. Lastly, he manages the GSV merchandise. For the intro week, for instance, he took charge of ordering the intro shirts, pens, bags, and other items.

Noëlle Daniels - Media

This year's 'meisje media' will be Noëlle (21), who comes from the always lively and sunny city of 's-Hertogenbosch. She is currently in her fourth year, but she won't be leaving anytime soon! In her free time, she loves hanging out with friends, whether that is chilling in the park or spending hours sitting on an outdoor terrace. She is also a big fan of TikTok and spends quite a bit of time on the app. Something people might not immediately expect from her is that she really enjoys watching football, with PSV being her favourite Dutch club. In addition to enjoying terraces and football, Noëlle loves chatting with people. If anyone spots her, they should definitely not be afraid to strike up a conversation. Almost as much as talking, she loves taking photos, so she will often be seen with a camera in her hand this coming year. This ties directly into her role on the board, as she will be the Board Member for Media, though she is also perfectly fine with being called 'meisje media' or just Noëlle! Just like all the other Board Members, she cannot wait to talk to everyone and get to know them better, and she hopes to see everyone very soon.

COMMUNITY

Uniqueness as a strong basis for friendship

By Maarten Lucassen

***Community*, a comedy TV-show taking place on the grounds of the fictitious Greendale Community College, could be considered as one of the best comedy shows from the past two decades. The series, created by Dan Harmon, ran from 2009 until 2015 and won multiple awards, like a Critics' Choice Television Award for Best Comedy Series in 2012. The show follows a group of friends who all follow the same course, or try to follow the same course, in each new season. Even though they started as a study group, no studying gets done as the group finds other things to do, like solve mysteries or do other crazy activities. But, at the centre of it all, is the group of people found in the study group, who are all different, but form a beautiful friendship all together. Because of their uniqueness, a stronger bond is formed.**

At the centre of the group is Jeff Winger, portrayed by Joel McHale, who starts at the community college because he got disbarred from his law firm due to him not having a real law degree, so he needs to get a real law degree in order to again become a lawyer. Here he meets a few people, Abed, portrayed by Danny Pudi, who starts talking about movies and follows Jeff, while also making a lot of meta-jokes, and Britta, portrayed by Gillian Jacobs, who already feels like Jeff is flirting with her. As Jeff starts to flirt with Britta, he says he has a study group for Spanish 101, a course that Britta also attends. He expects only Britta to be there so he can flirt some more, but when the study group begins, Abed joins, together with new people: Shirley, portrayed by Yvet-

te Nicole Brown, Annie, portrayed by Alison Brie, Troy, portrayed by Donald Glover, and Pierce, portrayed by Chevy Chase. From here on out, a friendship is formed between these people, even though they are all different in motivation, character, gender and age. Pierce for example, is an old man, who has enormous wealth and is there just to re-socialize and have more friends, but he finds his place in the group all the same. The same goes for Annie, who is a true bookworm, but who is also the youngest of the group, who joined the community college due to her dropping out in high school because of her Adderall addiction, but through her hardships, she also finds a place in the friendgroup. One of the most unique characters in the show is Abed, who constantly references movies, either niche or not, and never stops making meta-jokes, but even though the group finds him silly and weird, he still has a place in the friendgroup.

The friend group is so diverse that their way of living differentiates from each other. Britta is an anarchist and atheist, while Shirley is a devout Christian. Abed is a Muslim, while Troy is a Jehovah's Witness. Annie is Jewish while Pierce is part of a Buddhistic pyramid-scheme like cult. No matter their differences, they still accept each other, even though they all have a different opinion on their way of life. They respect each other's uniqueness and accept it as well, creating a safe space for each other.

The episodes that stick around the most are the paintball episodes, where the community college erupts in chaos as all

the students participate in a giant paintball fight. Every paintball episode follows a unique trope, like a cowboy-themed paintball episode and an apocalypse-themed episode. Here, the characters uniqueness plays out as well, as Jeff tries to be the lone survivor in the apocalypse episode, taking a likeness to Rick Grimes from *The Walking Dead*, which is logical for his character, as he always tries to be a lone wolf even in the friendgroup. Abed and Troy take on the roll of movie action heroes, as they constantly reference movies in the friendgroup as well. Shirley on her turn becomes someone who preaches the end of days but also fights back, which is in likeness to her character in the friend group as well, as she is a devout Christian. Britta becomes an anarchist, just like she is normally in the show. Pierce is only there to win for himself, not caring what others think, what is similar to his character as well. Even Annie takes a version of herself which is in comparison with her character in the friend group as well. In the paintball episodes, their uniqueness comes into play and takes the foreground. This also goes for the DnD-episode, in which every character creates a unique character that perfectly fits their personality. Their unique personality is something they proudly present, like in the paintball episodes, or the DnD-episode, which highlights their uniqueness, while also working together towards the same goal, highlighting their ability to accept their uniqueness.

But their uniqueness is also something that attracts them to each other. For example, Britta is a self-proclaimed anarchist, while Jeff is someone who tries to profit from the system as it is. Even though they are polar opposites, they do attract each other as their relationship grows in the show, from friends, to lovers, to friends with benefits, to friends. Even Abed and Troy, whose characters are in contrast with each other, Troy being the sports-jock and Abed being the typical nerd.

However, it could be said that the friendship they have is the strongest one in the entire show. Opposites attract, and the uniqueness of the characters is a strong basis for this. So, because they are themselves and are not afraid to show themselves for who they are, they create a bond through their unique characteristics.

In short: uniqueness is not a character flaw, it is strong point and forms a great basis for friendships. The reason that Abed and Troy match so perfectly, is because they are so different with Troy being the jock and Abed being the nerd. Jeff and Britta match so well because they are polar opposites, which creates the perfect tension. So what could be learned from this show? The most important lesson is to not be afraid of being who you are and showing who you are. It is not a weakness, but the perfect platform in which friendships and relationships are created. So when creating new friends when starting with uni, show them who you are because that forms the deepest bonds.

Lieve.... stinkbommenplaatser, wie je ook bent,

Ook nu de laatste tentamenperiode eindelijk is verstreken, alle cijfers in Osiris staan en de dagen van bikkelen in de UB achter de rug liggen, moet ik nog vaak aan je denken. Specifiek aan die zure walm van zweet, bedorven kaas en braaksel, en hoe die geur destijds het Erasmusgebouw, het Elinor Ostromgebouw, het Huygens, het Maria Montessori en de Universiteitsbibliotheek door-drong.

4 juni was de verraderlijke donderdagmiddag waarop jij besloot om boterzuur in zo veel mogelijk prullenbakken op de campus te plaatsen. Mijn medestudenten en ik zaten net diep in de boeken toen de geur ons voor het eerst opviel. Hoewel de geur vaag begon, explodeerde die al snel in een aroma waaraan nergens meer te ontsnappen viel. In de meeste gebouwen trok de stank gelukkig redelijk snel weg, maar in de UB bleven de gevolgen van jouw daad wekenlang merkbaar. Het boterzuur nestelde zich diep in het tapijt en de bekleding van de bureaustoelen, waardoor studeren veranderde in een traumatische ervaring voor de zintuigen.

Je had een missie, dat was duidelijk. Maar waar de gemiddelde activist kiest voor vlaggen of blokkades, koos jij voor biochemische boobytraps. Hoe zag je logistieke operatie eruit? En hoe kan het dat we nog steeds niet weten wie jij bent? Had je veel van de vloeistof nodig, of kon je gewoon onopvallend langs de prullenbak lopen en er een paar druppels in gooien? De wetenschap leert ons dat de menselijke neus al bij een kleine hoeveelheid boterzuur in opstand komt. Waarschijnlijk had je waarschijnlijk aan een klein flesje genoeg om de hele campus plat te leggen.

Nu de rust is wedergekeerd, de UB nagenoeg verlaten is en de campus langzaam leegstroomt voor de zomer, blijft die ene grote vraag hangen: waarom? Je actie vereiste strakke planning en was zeker niet zonder risico's. Waarom zou je al die moeite doen? Direct na de aanslag werd er gesuggereerd dat je actie deel uitmaakte van de grotere pro-Palestina-protesten, maar daar is tot op de dag van vandaag geen enkel bewijs voor gevonden. Maar misschien had jij wel een veel egoïstischer motief. Was het een wanhopige daad om de drukke UB eindelijk eens leeg te vegen, zodat je rustig op je favoriete plek kon studeren? Of was het een wraakactie omdat je net te horen had gekregen dat jouw BSA negatief uitviel? Misschien besloot je dat als jij je tentamens niet haalde, de rest dat ook niet zou mogen.

Of moeten we juist in een heel andere hoek zoeken? Misschien ben je wel een student van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid met een persoonlijk vendetta tegen de rest van de campus. Het is immers wel érg opvallend en verdacht dat het Grotiusgebouw als een van de weinige gebouwen volledig gespaard bleef...

Wat je motief ook was, stinkbommenplaatser: je bent inmiddels een beruchte legende. We zullen de geur van jouw protest niet snel vergeten. Geniet van je vakantie. En mocht je volgend collegejaar weer de behoefte voelen om de boel te saboteren: overweeg dan eens lavendel. Dat studeert een stuk prettiger.

Zonder vriendelijke groeten,
Je minst grote fan.

HET EINDE VAN DE ZOMERFEESTEN?

Actueel

Door Saartje Bruens

Wie aan Nijmegen denkt, kan niet ontkomen aan het grootste evenement van het jaar: de Vierdaagse, gepaard met deze wandeltocht gaan natuurlijk de zomerfeesten, die elk jaar weer zwaar worden bezocht. Overal is muziek, de foodtrucks produceren allemaal lekkere geuren, er staat een kermis en overal hangen groene en oranje vlaggetjes. Het is de *place to be* in de zomervakantie. Toch is er elk jaar weer spanning in hoeverre de tocht kan doorgaan. Door de stijgende temperaturen worden routes ingekort om feestgangers te beschermen, want door de toenemende hitte wordt de tocht en de feesten elk jaar steeds riskanter. Laatst was in het nieuws dat de gemeente Nijmegen er daarom aan zit te denken om dit evenement naar een kouder seizoen te verplaatsen. Betekent dit het einde van de Zomerfeesten?

Marsleider Henny Sackers vertelde in een interview met de *Gelderlander* over het idee om het populaire wandelevenement naar een kouder moment in het jaar te verplaatsen, maar over dat idee was niet iedereen even enthousiast. "Als iedereen proefballonnetjes oplaat, geeft dat alleen maar onrust", zegt de Nijmeegse burgemeester Hubert Bruls daarover, twaalf dagen voor de start van de Vierdaagseweek. Bruls kan een verplaatsing van het evenement niet voor zich zien. Dat betekent volgens hem dat dit "het einde van het evenement" betekent en dat de Vierdaagse dan 'helemaal opnieuw moet beginnen'. Ook brengt hij de kwestie van de vrijwilligers die elk jaar bij de Vierdaagse helpen naar voren: 'Hoe kan je die in januari op de been brengen?'

Ook de voorzitter van de Stichting Vierdaagsefeesten is niet enthousiast over het idee om het evenement te verplaatsen naar een koudere periode. De Vierdaagse start nu altijd aan het begin van de zomervakantie, op de derde dinsdag van juli. 'Mensen houden er rekening mee', zegt voorzitter Joris Bouwmeister. 'Mensen groeien ermee op. Dat verander je niet zomaar.' Als iemand die al haar hele leven in de buurt van Nijmegen woont snap ik dit punt heel goed. Iedereen blijft in de Vierdaagseweek in Nijmegen om het te vieren en de mensen die toch op vakantie gaan hebben vaak spijt dat ze de zomerfeesten hebben moeten missen.

Toch snap ik ook waarom de zomer steeds minder optimaal is voor de Vierdaagse. Extreme warmte leidde bij eerdere edities tot problemen bij wandelaars, zoals hitteberoertes. Twintig jaar geleden overleden zelfs twee deelnemers. 'Een tragische gebeurtenis', zegt Bouwmeister van de Stichting Vierdaagsefeesten daarover. Daarna ging de rest van het evenement dus ook niet meer door en werden er meer maatregelen genomen tegen de hitte. Maatregelen zoals inkorting van de route, wandelaars langer de tijd geven of vroeger beginnen met de tocht. In 2022 liepen deelnemers zelfs niet vier maar drie dagen vanwege de warmte. Mocht het tijdens de Vierdaagse opnieuw bloedheet worden, dan zijn er oplossingen voorhanden, zeggen de gemeente en de organisatie. Bij extreme hitte moet de route misschien worden aangepast.

Ingrijpen bij het wandelevenement betekent niet gelijk dat ook de feesten eromheen worden aangepast. Dit benadrukt de burgemeester: 'Een wandelevenement waar een topprestatie wordt geleverd is iets anders dan de feesten', zegt Bruls. De burgemeester grapt dat er misschien wel opblaaszwembadjes voor de podia kunnen worden opgezet om verkoeling te bieden aan feestvierende bezoekers. Een team van experts zal zich de komende dagen gaan buigen over de vraag of er maatregelen nodig zijn vanwege het weer. Dat team bestaat uit een meteoroloog, inspanningsfysioloog en sportpsycholoog die de organisatie ieder jaar advies geeft over het weer.

Een eventueel alternatief voor wanneer de Vierdaagse beter gehouden kan worden zou niet in januari zijn, maar misschien de Meivakantie. Dan staat het weer niet op standje crematorium, maar vriezen de wandelgangers ook hun tenen niet eraf zoals in de koudere maanden. Daarnaast heeft de omgeving dan meestal 1-2 weken vakantie, waardoor mensen de tocht en eventuele feesten niet hoeven te missen.

Desalniettemin kan er geconcludeerd worden dat de Vierdaagse voorlopig nog niet wordt verschoven. Pas als het evenement meerdere jaren achter elkaar niet door kan gaan vanwege extreem weer, wordt er naar gekeken. Zoals Huub Bruls mooi heeft gezegd: 'Er moet heel wat water door de Waal stromen voor je het evenement kan gaan verplaatsen.'

KAPITALISME *FINAL BOSS*

De campus Spar door de jaren heen

Door een skere student

Gesitueerd direct naast de ingang van het Erasmusgebouw, versierd met roze krokodillen en spandoeken, zit de Spar. De winkel is niet te missen. In de vier jaar sinds ik met mijn studie ben begonnen, heb ik deze winkel goed leren kennen en heb ik ook grote veranderingen opgemerkt. Niet alleen in de belachelijke prijzen, maar ook in de omgang met de studenten. Want als studenten ergens goed in zijn, is het wel trucjes ontdekken om hun kleine portemonnee van grote lasten te besparen. In dit artikel worden de veranderingen van de afgelopen jaren en de leuke verhalen die daarbij kwamen kijken besproken, met als hoofdvraag: *wie is nou de echte dief?*

Diefstal bij de Spar

Het eerste wat mij werd aangeleerd in de introductieweek was hoe makkelijk het was om eten bij de Spar te stelen. Destijds waren er nog geen kassacontroles en ook de poortjes waren nog niet aanwezig. De meeste studenten zochten hun *snolbuffet* uit en rekende een appel of, voor de echte skere studenten, een spork af bij de kassa. De buit werd vaak afgerekend voor 15 tot 50 cent. Persoonlijk rekende ik altijd het duurste product af om me iets minder schuldig te voelen, maar 1,80 voor een pizzabroodje voelde toen al absurd. Wel moet er worden toegevoegd dat de haul altijd werd gedeeld. Zo heb ik mee kunnen smullen met de krentenbollen, dropduo's en ijskoffies van mijn medestudenten.

Dat er nog geen poortjes of kassacontroles waren betekende niet dat er niet werd gecontroleerd. Zo werd een studiegenoot van mij, die op dat punt eerlijk gezegd al de helft van de Spar had leeggeroofd, op de camera gepakt. De Spar had toen een groot spandoek laten maken met het gezicht van deze student erop. De tekst erboven luidde: 'Ken jij deze zware jongens? Geef het door aan [de SPAR] en krijg €100,-!'

Grappig genoeg was deze aanpak niet effectief omdat de Spar hiermee verschillende

privacywetten schond. Deze manier van publieke *shaming* is namelijk in strijd met de wet. Zo schreef een woordvoerder van de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) aan ANS: 'Het is volgens privacywet AVG verboden om als winkelier foto's van mensen die je verdenkt van winkeldiefstal op voor het publiek zichtbare plaatsen te hangen. Daarmee straf je mensen door ze aan de schandpaal te nagelen, nog voordat die mensen daadwerkelijk zijn veroordeeld.'

Een anonieme student was het niet eens met het publiceren van de camerabeelden en vertelde aan ANS dat hij besloot actie te ondernemen. 'Het voelde als Opsporing Verzocht-ramptoerisme. Ik denk dat de store-manager nieuwe studenten wil laten zien dat ze problemen krijgen als ze stelen, maar dit kan echt niet. Het schoot bij mij in het verkeerde keelgat.' Met A3-vellen werden de gezichten van de personen in kwestie beplakt en kwam hij ter plaatse een portier van de RU tegen, die ook van mening was dat de poster op het bord niet door de beugel kon. Het bord werd vervolgens door de portier weggehaald. Helaas voor de studiegenoot in kwestie betekende dit wel het einde van zijn escapades, aangezien de medewerkers van de Spar hem steeds in de gaten hielden.

Betere controles, hogere prijzen

Vanaf het einde van mijn eerste schooljaar begon de Spar met steekproefcontroles, wat het einde markeerde van de goedkope boodschappen. Vanaf dit moment ging ik vaker naar de Aldi, omdat de Spar ook veel duurder begon te worden. De 10 minuten lopen was daarnaast een goede pauze van mijn leerwerk. Toch heeft de Aldi niet altijd wat je wilt hebben en is het niet praktisch als je even snel een broodje tussen colleges door wilt halen.

Niet alleen zijn de controles strenger geworden, maar de prijzen zijn ook exponentieel gestegen. De manier waarop de Spar deze inflatie probeert te verklaren is soms lachwekkend. Zo werden de frikandelbroodjes bestempeld als 'XXL

frikandelbroodjes', terwijl de broodjes er niet groter op zijn geworden. Ook is het te betwijfelen of een broodje van 15 centimeter als 'XXL' beschreven mag worden.

De saucijzenbroodjes hebben ook een nieuw bijvoeglijk naamwoord erbij gekregen. Zo worden deze broodjes als 'luxe saucijzenbroodjes' verkocht. Desalniettemin zijn deze bladerdeeghapjes even vettig als daarvoor en valt het te betwijfelen of er iets aan het recept is veranderd waardoor het als 'luxe' kan worden gezien. Eerlijk gezegd kopen de meeste studenten deze producten voor een lekkere vette snack, dat is dus mijn probleem niet, maar ga niet de prijs omhoog halen als de kwaliteit hetzelfde blijft.

Hoewel ikzelf ervoor heb gekozen om de Spar te boycotten, heeft deze student vernomen dat de beurs van andere studenten helemaal leeggezogen wordt. Zo heeft een studiegenoot in 2025 een goede (of misschien eerder slechte) 978 euro aan de Spar uitgegeven. Dit bedrag is al schokkend, totdat je het bedrag ziet dat hij dit jaar heeft uitgegeven: 1129,70 euro! Toen er aan deze student werd gevraagd wat hij hierop te zeggen had, vertelde hij: 'Ja, ik laat mijzelf bestolen worden, het is duur maar ik ben te lui om naar de Aldi te lopen dus koop het gewoon daar'. Over het stelen had hij ook iets te zeggen. Zo vertelde hij dat hij het niet netjes vindt om te stelen en dat hij het kan betalen, 'dus dan betaal ik'. Maar hij voegde daar wel aan toe: 'mensen die het echt niet kunnen betalen mogen wel stelen van mij'.

Naast de stijging van de prijzen heeft de Spar ook nieuwe producten die vaak meegaan met de trends. Zo was de 'crompouce' ooit verkrijgbaar en hebben ze deze uiteindelijk ingeruild voor de befaamde '*stuiterbalkoffie*'. Toevallig heb ik deze ooit eens geprobeerd. Deze koffie zit in een slushmachine. De bruine slush moet je zelf in een plastic bekertje doen met eventuele chocolade- of karamelsaus. Ik zelf vond de smaak erg matig en heb na het drinken van dit monster de hele avond niet kunnen slapen. Daarin is dit drankje dus wel een aanrader voor de introductieweek of voor de student die nog een avondje moet doorhalen. Toch zou ik 1,50 besparen door de ijskoffie van de Douwe Egberts te nemen, die in kwaliteitsverhouding aanzienlijk beter is.

De enige reden waarom ik eigenlijk nog naar de Spar ging is om de Aquarius lemon te kopen die vaak met de Spar app goed was afgeprijsd.

Helaas heeft de Spar deze uit het assortiment gehaald. Toch is de app wel aan te raden mocht je na al mijn genuil toch nog naar de Spar durven te gaan.

Uiteindelijk draait de hoofdvraag om perspectief. Ja, er zijn studenten die producten achteroverdrukken of een appel afrekenen voor een volle lunch. Maar de Spar zelf steelt ook: met misleidende 'XXL'- en 'luxe'-labels, torenhoge prijsstijgingen zonder kwaliteitsverbetering, en het schenden van privacywetten om winkeldiefstal te bestraffen. De ene partij jat uit armoede of rebellie, de andere jat uit winstbejag en gebrek aan fatsoen.

Maar de échte dief zit hogerop. De overheid predikt dat studeren een fulltime baan is, maar compenseert dat niet met een fatsoenlijke basisbeurs of studiefinanciering die de inflatie bijbenen. Bijbaantjes zijn schaars of slecht betaald, en wie wél werkt, levert studiepunten in. Het gevolg? Een generatie studenten die structureel wordt genoodzaakt te kiezen tussen een fatsoenlijke lunch en een betaalbare dag. De keuze om dan maar een broodje te laten verdwijnen bij de Spar is niet moreel verwerpelijk, het is een logisch gevolg van een systeem dat studenten financieel in de steek laat. Zoals die studiegenoot het zei: wie het écht niet kan betalen, mag stelen. De rest betaalt gewoon de hoofdprijs voor een frikandelbroodje dat geen millimeter groter is geworden.

NIET ZONDER JOU

Rumi en de zin van het bestaan

Door Josse Smit

Djalal Eddin Mohammed Balchie, beter bekend als Rumi, was een dertiende-eeuwse Islamitische geleerde, mysticus, maar vooral poëet. Hij sprak onder anderen Arabisch, Grieks, Latijn en Turks, maar dichtte in zijn moedertaal Farsi. In de ogen van veel Iraniërs is zijn poëzie stiekem het equivalent van de Arabische Koran. Vandaag de dag leeft zijn poëzie door in de literaire canon van miljoenen mensen en inspireert zijn mystiek moslims, christenen en vele anderen wereldwijd.

Rumi werd in 1207 n.C. geboren in Balch (huidig Afghanistan) in een welgestelde familie. Zijn vader, een groot mysticus, gaf les aan de universiteit en had veel volgelingen om zich heen verzameld. Rumi's vader erkende snel het talent van zijn zoon en zou de rest van zijn leven wijden aan het ontwikkelen van zijn talent. Toen Rumi zo'n twaalf jaar oud was, sloegen hij en zijn vader op de vlucht voor de aanstormende Mongoolse horden van Dzjengis Khan. Hun ballingschap zou hen langs vele befaamde steden leiden; Nisjapoer, Bagdad, Mekka en uiteindelijk Konya in het huidige Turkije. Waar Rumi decennia later ook zou komen te overlijden. Tijdens deze reizen ontmoette hij dankzij de contacten van zijn vader de grote geleerden van zijn tijd, wiens invloed we sterk terugzien in zijn poëzie.

Toen Rumi vierentwintig jaar oud was overleed zijn vader en het was vervolgens aan hem om de mystieke beweging van zijn vader voort te zetten. Zijn volgelingen keken naar hem voor geestelijk leiderschap en hij predikte over de Koran en zijn interpretatie van de sharia. Hij was echter diepongelukkig. Het waren immers niet zijn volgelingen en het was niet zijn leer die hij predikte. Ook ging hij gebukt onder vragen over God en de zin van het bestaan. Dit veranderde toen hij Shams Tabrizi ontmoette. Shams was een eigenzinnige denker die jarenlang als een soort zwerver had rondgetrokken op de vlucht voor de Mongolen. Hij was

een aanhanger van het soefisme, een stroming binnen de islam die stelt dat je op een mystieke manier – vaak aan de hand van rituelen – tot de goddelijke ervaring kan komen.

Rumi nodigde Shams uit in zijn huis, en volgens de overleveringen bleven zij veertig dagen en veertig nachten samen op Rumi's kamer, waar ze onder leiding van Shams een eenwordingstraject met God volgden. Het zou een levensveranderende gebeurtenis in zijn leven zijn. Waar Rumi eerder predikte dat muziek haram is, was hij nu zo van de goddelijke liefde vervuld dat hij in extase in de bazaar danste, muziekinstrumenten liet ontwerpen en wijn dronk. In zijn poëzie spreekt hij over de liefde waarmee de wereld doordrenkt is, over het leven en over het gemis dat hij voelde. In het bijzonder voor Shams. Bijna achthonderd jaar later wordt Rumi nog steeds gelezen en velen zien hun eigen verhaal in hem terug. Voor Iraniërs is hij een Pers, voor Afghanen en Afghaan, voor Turken een Turk en voor veel westerlingen is hij een misplaatste quote in een facebook-post. Maar zijn geschiedenis is ook het verhaal van hoe de cultuurbaarbaar Dzjengis Khan, uiteindelijk een van de grootste poëten aller tijden heeft voortgebracht.

Deeltjes worden ontbonden en ze binden zich weer aan andere deeltjes.

Deze woestijn wordt weer een bewegende zee.

En dan komen er nieuwe golven als grote sikkels om nieuwe rituelen en nieuwe zonnen tevoorschijn te laten komen.

Vertalingen van Farsi naar het Nederlands uit: Wat je zoekt, zoekt jou (Kader Abdolah). Tevens leestip.

OP REIS DOOR DE REFTER

Exotische gerechten van het *foodcourt*

Door Ruben Menkveld

Menig twintiger met een *quarter-life-crisis* heeft wel eens overwogen om hun rugzak in te pakken en op een wereldreis te gaan. Waar ze natuurlijk als de volgende Anthony Bourdain alle exotische gerechten die ze tegenkomen hopen te proberen. Echter komt de hongerige student meestal na een lange dag studeren niet verder dan Radbouds eigen refectatorium, of Rafter in de volksmond. Alhoewel het misschien geen wereldreis is, is er zeker op culinair gebied wat te ontdekken in de Rafter.

Bij Mama Maria's vinden we de welbekende Italiaanse keuken met een variatie aan pizza's en pasta's. Haar digitale menu pronkt met klassiekers zoals een quattro formaggi pizza, maar biedt ook minder succesvolle pizza's zoals de pizza shoarma (met of zonder knoflooksaus). Mama Maria's nodigt jou, de klant, zelfs uit om deel uit te maken van het creëren van je avondeten. Hun interactieve proces geeft je de kans om zelf je pizza te mogen snijden met een pizzasnijder die de resten van alle voorgaande pizza's van de avond draagt. Alhoewel je pizza soms meer vet dan pizza bevat en ze slechts twee dagen in de week open zijn, is Mama Maria's zeker geen slechte keuze voor als je geen tijd hebt om te koken.

Voor de student die toch verder oostwaarts kijkt voor hun genot heeft de Rafter een culinair beest klaarliggen: Deli Tiger. Een hele dag vaker open dan Mama Maria's, de Deli Tiger biedt je heerlijke wokgerechten, ramen en andere bekende gezichten van de Oost-Aziatische keuken. Het is gelukkig niet verplicht om ook met stokjes te eten, wellicht om te voorkomen dat de Rafter vloer voor de helft bestaat uit noodles en lenteui. Ondanks de bescheiden porties is de Deli Tiger een goede optie voor hongerige studentjes.

Als je nu denkt: "Dit klinkt allemaal alsof het cultureel te rijk en te spannend is voor mij". Maak je dan geen zorgen, de Rafter heeft ook Amerikaans

eten. Angus no. 5 probeert met hun heerlijke Amerikaanse burgers de eeuwenoude vraag te beantwoorden: hoe hoog kunnen we je cholesterol krijgen voor grofweg tien euro? Ze hebben alles, van burgers met kaas tot burgers zonder kaas, en van burgers zonder vlees tot burgers van kippenvlees. Ze zijn er zeker in geslaagd op de culinaire rijkdom van de Amerikaanse keuken de omvatten met hun diverse menu. Kortom, zolang je zin hebt in een burger en/of friet, heeft Angus no. 5 iets voor de student die even geen behoefte heeft om iets gezonds te eten.

Maar als jij, de hongerige student die dit leest, nu helemaal gestresst wordt van de overvloed aan keuzes die de Rafter je biedt, dan is er ook een veilige keuze voor jou. Bij Craft wordt de keuze voor jou gemaakt. Elke dag een andere maaltijd, elke dag maar één maaltijd. Pasta pesto, goulash, stroganoff, lasagne, shoarma, etc. Craft komt elke dag weer met wat nieuws op de proppen. Maar maak je geen zorgen, de Craft weet elk gerecht op dezelfde smakeloze manier te bereiden. Met een extra studentenkorting om het eten nog een beetje aantrekkelijk te maken is de Craft zeker een optie voor als je iets wilt dat op eten lijkt.

Dus hopelijk zie je na het lezen van dit artikel dat het helemaal niet nodig is om te backpacken naar Vietnam of te vliegen naar Colombia om goede maaltijden te vinden. Je kan alle culinaire ervaringen die je ooit zou willen vinden in onze eigen Rafter.

TOP-5

Museumtips

Door Rosa Raeijmaekers

Als geschiedenisstudent zal je tijdens je studie vanzelf kennis maken met het Valkhofmuseum. Het net vernieuwde stokpaardje van Nijmegen. Wat niet veel mensen weten is dat Nijmegen nog veel meer musea telt. Hierbij vijf musea die je echt niet kan missen als geschiedenisstudent.

5. Museum de Bastei

Op plek vijf staat Museum de Bastei, dit natuurhistorische museum bevindt zich onderaan het Valkhofpark en is dus makkelijk te bereiken. Naast een hoop informatie over de natuur(historie) van de stad Nijmegen en haar omgeving, zijn hier ook een heleboel oude muren en funderingen te bewonderen van verschillende bouwwerken die door de eeuwen heen op de plek van het museum hebben gestaan. Zo is er een (klein) deel van een oude Romeinse tufstenen muur uit de 3e of 4e eeuw te bewonderen. Deze is later in de Middeleeuwen gebruikt als draagmuur voor de kelder van het stadskasteel. Het museum is zeker een aanrader om een keertje te bezoeken. Misschien niet als je op zoek bent naar diepgaande historische informatie, maar eerder voor een reis door de geschiedenis of een leuke dagbesteding. Het museum heeft bovendien studentenkorting en gratis toegang met de museumjaarkaart!

4. Huis v/d Nijmeegse geschiedenis

“Het Huis van de Nijmeegse Geschiedenis brengt de verhalen van de oudste stad van Nederland tot leven met wisselende tentoonstellingen, lezingen, activiteiten en educatieve projecten”, staat er op de website van het Huis van de Nijmeegse Geschiedenis en daar is geen woord van gelogen. Dit museum is namelijk net even anders dan de meeste musea. Het Huis van de Nijmeegse geschiedenis bevindt zich in de prachtige Mariënburghkapel en heeft geen vaste tentoonstelling. Elk bezoek is er dus wat anders te bewonderen. Een kleine greep uit een aantal onderwerpen: NEC, de Nijmeegse muziekgeschiedenis, 150-jaar brandweer in Nijmegen, Nijmegen in het voorjaar 1945 etc. etc.

Zoals al blijkt uit de quote van de website, is het Huis niet enkel een museum. Zo worden er in de Kapel regelmatig lezingen gehouden. Ook door geschiedenisstudenten van de Radboud! Daarnaast is het Huis van de Nijmeegse geschiedenis mede-organisator van het TOEN-festival in oktober. Daar zal je tegen die tijd genoeg van meekrijgen. De GSV organiseert hier namelijk ook altijd het een en ander. Daar houdt het niet mee op want naast een museum en een festival, verzorgt het Huis ook de HEMA-etalage. In deze etalages zijn wisselexposities over de geschiedenis van Nijmegen te zien. Bijvoorbeeld over de wederopbouw of de vierdaagse. Loop maar eens langs! Al met al biedt dit museum dus een hoop geschiedenisstudenten.

3. Het Gebroeders van Lymborch Huis

De 'Rembrandts van de middeleeuwen' zijn over de hele wereld bekend, maar niet in Nederland. De kunstwerken van de broers van Lymborch liggen vandaag de dag in New York en in de Nationale Bibliotheek in Frankrijk, maar rond 1390 werkten de broers aan de Burchtstraat in Nijmegen. Het verhaal van de gebroeders lag tot een aantal jaren geleden nog verborgen onder de roltrappen van de C&A en is mede door de inzet van amateur-rarcheologen herontdekt en omgetoverd tot een museum. Op deze plek, voorheen tussen de Valkhofburcht en de Sint Stevenskerk, woonden de gebroeders van Lymborch samen met hun vader, die een eigen atelier had.

De oom van de broers, Jan Maelwael, was de best betaalde schilder van de late middeleeuwen en werkte voor de Franse koningin en Filips de Stoute. De broers Paul, Herman en Johan bleken het talent van hun oom te hebben en reisden hem achterna naar Frankrijk. De jongens zijn dan nog geen achttien jaar. Na het overlijden van Filips reizen de broers waarschijnlijk heen en weer tussen Nijmegen en Frankrijk om uiteindelijk voor Jean de Berry, de broer van de Franse koning Karel V, te werken. In opdracht van de Berry maken de broers hun bekendste werken: de Belles Heures en Très Riches Heures. Beide werken zijn baanbrekend in het gebruik van perspectief en kleur, maar ook het afbeelden van horigen en stedelingen in plaats van enkel de adel is vernieuwend. Al deze informatie en meer is te vinden in het Gebroeders van Lymborch Huis, een hoop enthousiaste verhalenvertellers en vrijwilligers geven daar ieder uur een rondleiding (studenten hebben korting!) door de middeleeuwse kelders van de gebroeders. Het museum houdt de verhalen van de broers in leven en hoopt ze ook in hun eigen stad meer bekendheid te geven. Tijdens de rondleiding lijkt het middeleeuwse Nijmegen haast tot leven te komen. Het verhaal geeft een idee hoe steden in die tijd met de grotere buitenwereld verbonden waren.

2. Fietsmuseum Velorama

Om de hoek bij museum de Bastei zit Fietsmuseum Velorama. Een kleinschalig museum waarbij de scheidslijn tussen werkplaats, rommelzolder vol schatten en de fietsenstalling onder Doornroosje op vrijdagmiddag nog weleens wil vervagen. Al is dit vooral wat het museum zo leuk maakt. Hoe dan ook, als enige fietsmuseum in ons kikkerlandje (ja, er is maar één fietsmuseum in Nederland) mag het met recht hét nationale fietsmuseum genoemd worden. Het museum herbergt alle soorten fietsen, van de eerste adellijke loopfietsen uit de vroegmoderne tijd tot de fiets van Wilhelmina uit de jaren '30 en alles daartussenin. Doordat de expositie chronologisch is opgebouwd, ervaar je als bezoeker de ontwikkeling van de fiets met elke stap die je zet. Zo zie je hoe de houten loopfiets langzaam plaatsmaakt voor iets wat al aardig op je eigen stalen ros begint te lijken. Het zal je verbazen hoe weinig de fiets in de afgelopen honderd jaar eigenlijk veranderd is. Na een indrukwekkende wandeling tussen de verschillende fietsen kun je nog even bijkomen in het kleine cafeetje, onder het genot van een bakje koffie en historische filmbeelden van de fietsen die je zojuist in levenden lijve aanschouwd hebt. Mocht je na je bezoek nog geen genoeg gekregen hebben van alle tweewielers, dan heeft het museum een flinke collectie oude posters in de aanbieding. Voor een klein prijsje heb je voor eeuwig een aandenken aan dit avontuur boven je bed hangen.

1. Museum Kinderdorp Neerbosch

Aan de andere kant van het Maas-Waal kanaal bevindt zich in een groene oase tussen de vele gebouwen en industrie een wit kerkje. Dit witte kerkje werd een kleine 150 jaar geleden gebouwd door weeskinderen en is vandaag de dag de thuisbasis voor Museum Kinderdorp Neerbosch. Dit net vernieuwde museum vertelt het verhaal van de in totaal 20.000 wees- en voogdijkinderen die hier tussen 1863 en 2000 woonden. Ooit was die groene oase namelijk een heus zelfvoorzienend kinderdorp met een ziekenhuis, begraafplaats, een zwembad, een drukkerij en meer. Allemaal voor de wezen die er woonden. Begin jaren zeventig werd een groot deel van het kinderdorp gesloopt om plaats te maken voor nieuwe gebouwen; de paviljoens. De inzichten rondom jeugdzorg waren namelijk erg veranderd en het kinderdorp werd achterhaald. In de paviljoens hadden de kinderen bijvoorbeeld een eigen kamer in plaats van een grote slaapzaal. Al deze veranderingen en meer worden in het museum verteld aan de hand van verschillende voorwerpen, kunstwerken en persoonlijke verhalen. Bijvoorbeeld door interviews met oud-bewoners. Daarnaast beschikt het museum over een bijzonder archief. Ze bewaart niet alleen de administratieve documenten, maar ook de pupillendossier van de kinderen. Mocht je ooit voor je studie nog op zoek zijn naar een interessant onderwerp of een leuk archief, is dit dus ook een aanrader. Het museum is gratis met de museumjaarkaart en biedt echt een mooi kijkje in de geschiedenis van de jeugdzorg. Daarnaast ligt het op een prachtige plek, die je misschien niet zo snel zou bezoeken.

Do's AND DON'TS

Voor nieuwe studenten

Door Carlijn Braakhuis

In je eerste jaar aan de universiteit leer je meer dan alleen geschiedenis; nieuwe mensen, nieuwe gewoontes en je alcoholimiet. Hoewel je dit proces grotendeels zelf moet doorlopen, staan hieronder toch een aantal do's and don'ts voor je eerste jaar aan de universiteit.

De Do's

Ga naar je werkcolleges

Bij het eerste werkcollege krijg je vanzelf te horen dat er een aanwezigheidsplicht is, maar dat je er twee mag missen. Hoewel het heel aantrekkelijk is om daarom twee keer niet te komen, kunnen werkcolleges best nuttig zijn. Op het tentamen worden de vaardigheden van de werkcolleges namelijk getoetst. Vrijwel alle inzichtvragen kunnen geoefend worden met een werkcollege opdracht.

Studieadviseur contacteren

Merk je dat de eerste tentamenweek niet zo lekker is gegaan, of dat je moeite hebt elke week alles af te hebben; ga dan vooral naar de studieadviseur. Ook als bijvoorbeeld chronische ziekte of problemen thuis je studie belemmeren kunnen studieadviseurs hierbij helpen. Ze hebben een doorverwijsfunctie en kunnen flexibel studeren aanbieden; hierbij zijn bijvoorbeeld de regels rondom absentie is losser.

Commissies

Als het wél allemaal goed loopt is het aan te raden om je bij een commissie aan te sluiten. Commissies zijn het hart van de studievereniging en leren je veel over communicatie en organisatie. De GSV heeft een commissiemarkt in het begin van het jaar, waar je kan kijken welke van de negentien commissies bij jou past. Voor eerstejaars specifiek is er de EJCO (EersteJaarsCOMmissie), die door het jaar heen een aantal evenementen organiseert, zoals een barbecue of de ouderdag. Ook kan je meehelpen met het organiseren van reizen (ReisCo), gezellige borrels bij de Feest- en Borrelcommissie (FeBo) of een artikel schrijven voor het Historisch Institutioneel Tijdschrift (HInT).

De Don'ts

Nieuwe boeken kopen

Voor het komende collegejaar is er een waslijst aan dure boeken die je bij Roelants moet kopen. Zelfs met de 15% korting van de GSV-kortingscode kom je vaak nog uit op bijna €345. Gelukkig zijn er een heleboel tweedejaars die een groot deel van deze boeken niet meer nodig hebben. Meestal kan je deze gebruikte boeken voor een fractie van de prijs en in goede staat overkopen.

Boeken meenemen naar college

Als je dan eenmaal alle boeken in huis hebt klinkt het waarschijnlijk logisch om je boek mee te nemen naar college. Maar deze boeken kunnen soms behoorlijk zwaar zijn. Gelukkig is het niet perse nodig om dit boek mee te nemen. Meestal moet je als voorbereiding op een hoorcollege een hoofdstuk lezen, wat je thuis al kan doen.

Je boek niet lezen

Het is heel gemakkelijk om dat voorbereidende hoofdstuk niet te lezen, en waarschijnlijk haal je het tentamen dan ook nog wel. Maar het is wel te adviseren om je boek al eerder open te slaan dan de tentamenweek. Lees het bijbehorende hoofdstuk als je een hoorcollege hebt gemist, of als je het niet begreep. Lees de inhoudsopgave en scan de kopjes om een idee te krijgen van de indeling die gebruikt wordt. Dit kan de volgorde van de hoor- en werkcolleges ook verduidelijken.

Niks doen in college

Als het je is gelukt om uit je bed te rollen en naar de uni te gaan, maak dan ook gebruik van het feit dat je er bent. Hoewel het heel verleidelijk is om het hele college *Cookie Clicker* te spelen – want 'het staat toch op Brightspace' – is het handig om actief te luisteren. De PowerPoint ziet er tijdens het college heel logisch uit, maar eenmaal thuis waren je eigen aantekeningen toch wel handig geweest.

Klappen

Als het je is gelukt om tot aan het einde van het college aantekeningen te maken, zou het zomaar kunnen dat er iemand in de zaal begint te klappen. Het is belangrijk dat je hier niet in meegaat en zoals elke andere student de laatste zinnen van de docent negeert en gewoon meteen vertrekt. Het eerste aantal weken van het collegejaar wordt er door eerstejaarsstudenten namelijk altijd geklapt, waar aan het einde van het jaar tenenkrommend naar wordt teruggekeken.

EEN HOND DIE MIJN WERELD VERANDERT

Een schertsverhaal

Door Willemijn van Mierlo

Honden zijn onze vrienden. In dit verhaal neemt Willemijn van Mierlo je mee in het leven van een hond genaamd Bella, die lang geleden leefde.

“Wilt u een worstje, mevrouw?”. Smekend houdt slager Bruin de worst voor de neus van het dienstmeisje. Het is zomer 1870 en het is super warm. Het meisje ruikt de worst. *Wat stinkt die worst. Wat zou erin zitten?* denkt ze bij zichzelf. Iets schiet onder de rok door van het meisje. Nu kan iedereen haar ondergoed zien. Het meisje gilt en valt flauw. HAP! De worst wordt uit de hand van de slager gegrist. “Houd de dief!” Schreeuwt slager Bruin. Met zijn dikke lijf holt hij achter de hond aan die zijn worst gestolen heeft. Hond Bella merkt dat slager Bruin achter haar aan loopt. *Waarom kan ik niet in alle rust van mijn worst genieten.* Ze springt over een groentekraam heen. De kraam valt wanneer slager Bruin er tegenop botst. Bella hoort het gefluit van haar baasje.

Tom is blij als hij zijn hond Bella ziet. *Gelukkig dat ze die worst gevonden heeft. Nu hebben we genoeg te eten,* denkt Tom. Tom is een arbeider. Hij verdient niet genoeg om zijn moeder, broertjes en zusjes te onderhouden en dus laat hij Bella eten stelen. Bella schiet weer weg. Tom probeert haar bij te houden, maar Bella is te snel. Bella verdwijnt soms en dan heeft hij geen idee waar ze naar toe gaat.

Eindelijk klaar, denkt Myrna terwijl ze naar de schoongemaakte trap kijkt. Een gestalte schiet voorbij en rent de trap over. De trap wordt helemaal vies. De hond schudt zich uit en Myrna wordt helemaal nat. Hond Bella rent naar binnen. Een paar dienstmaagden met manden schieten opzij. Een knecht valt keihard. De kat van de huishoudster maakt haar rug krom en verdwijnt. Bella rent het huis door tot ze bij Dick komt. Dick is de zoon van Meneer en Mevrouw Goudstroom. Hij komt uit een familie van industriëlen. Op een dag stond

Bella voor de deur. Ze weigerde weg te gaan. Hij vond haar zo schattig dat hij besloot haar te adopteren. Zijn ouders waren er helemaal niet blij mee. Hij had Bella ‘Witstaart’ genoemd, omdat ze helemaal zwart was behalve bij haar staart. ‘Witstaart’ keek haar baasje smekend aan. Dick was erg dik. Hij deed zijn naam eer aan. Maar als Bella bij hem bedelde, gaf hij haar altijd wat lekkers. Soms verdween Bella ook een tijdje. Eerst had Dick dat lastig gevonden, nu vond hij dat prima.

Die nacht voelde Bella dat er wat aan de hand was met Tom. Tom was ziek en zou morgen niet naar zijn werk kunnen komen. Bella blafte keihard. Dick werd wakker en ging naar beneden om haar gerust te stellen. Terwijl hij aaide, kwam er een dienstmeisje aan, die wakker was geworden door het harde geluid. Toen het dienstmeisje Dick in zijn nachtjapon zag, schrok ze zich rot. Het was voor een meisje onbetamelijk om een jongeman in zijn nachthemd te zien. Het meisje slaakte een gil en viel flauw. Bella likte haar. Het meisje dacht dat de jongen die zij leuk vond haar een kus gaf. Toen ze haar ogen opendeed, merkte ze dat de hond haar gezicht had gelikt. Ze slaakte een gil en rende weg. *Sommige mensen zijn echt bang voor honden,* dacht Dick bedroefd. Bella keek hem aan alsof ze hem vroeg haar te volgen. Dick trok een paar kleren aan. Het zag er niet uit, want normaal gesproken had hij altijd een bediende die hem hielp met omkleden.

Dick en Bella renden door de straten. Hij vond het hartstikke eng, want hij was niet gewend om in de armere wijken van Tilburg te komen. Een vriend van Dick zag hem rondlopen op straat. *Heeft Dick te veel rondgelopen dat hij om middernacht over straat rent?* Dacht hij. Voor een groot huis stopte Bella. Dick klopte aan. Een oudere vrouw deed open. Ze bekeek hem argwanend. *Wat deed een rijke slecht geklede vent hier?* Dacht ze. Toen herkende ze Bella. *Maar waarom heeft deze jongeman Toms hond bij zich? Misschien heeft hij haar ont-*

voerd? Ze overmeesterde Dick en nam hem in een houdgreep. "Wat doe je hier? En heb jij Bella ontvoerd?" *Wie is Bella?* Dacht Dick. "Ik heb haar niet ontvoerd! Witstaart is mijn hond," protesteerde Dick. Het vrouwtje hield hem nu nog steviger vast. Toms zusje, Saar, had vanuit een hoekje alles in de gaten gehouden. Eerst had ze getwijfeld of de vreemdeling wel betrouwbaar was. Maar nu begreep ze dat er sprake was van een misverstand. "Laat hem los," zei ze tegen de oude vrouw. De vrouw verdween. Het meisje beval tegen Dick: "Volg me."

In een kamer zat Tom te hijgen van de koorts. Met zijn hele familie woonde hij er, dus het was best krap. Tom's moeder keek bezorgd toe. Ze had geen idee hoe ze haar zoon kon helpen nu hij zo ziek was. Geld voor een dokter was er niet. De deur ging open en Saar kwam met een Dick binnen. Dick zag de zieke jongen liggen. Medelijden vervulde hem. Saar vertelde Dick dat Tom haar broer was en arbeider in de Kraaivenstraat in Tilburg. Ook vertelde ze dat Bella het hondje van Tom was. Boosheid vulde Dick. Doordat zijn vader de arbeiders niet genoeg betaalde, konden ze niet behandeld worden als ze ziek werden. "Ik zal jullie helpen," beloofde Dick. Dankzij Bella waren zijn ogen geopend.

Koetsier Reinier reed door Tilburg. Het was al heel laat en eigenlijk wilde hij naar huis. Hij nam nog een slok van zijn fles. Opeens zag hij een jongen voorbij gaan. De jongen droeg een nachthemd met daarover een vest. Opeens stond hij stil en begon te zwaaien naar de koets. Reinier zwaaide ongemakkelijk terug naar de jongen. *Zwaait hij nu omdat hij me kent?* Hij stopte de koets. De jongen, die natuurlijk Dick was, stapte in de koets. De hond sprong hem achterna. "De hond mag niet mee," zei Reinier. "Dan maak ik geen gebruik van de koets, maar weet wel dat mijn vader heel rijk is en u zo veel geld misloopt," antwoordde Dick brutaal. Met tegenzin nam Reinier Dick mee.

Dokter Bodemval had eigenlijk geen zin om Dick te helpen. Hij had geen nachtdienst en wilde lekker slapen. Toen dreigde Dick dat zijn familie geen gebruik meer zou maken van zijn diensten. Met tegenzin ging de dokter mee. Hij onderzocht Tom en stuurde hem naar het Sint Elisabeths gasthuis om behandeld te worden. Tom zou kunnen gene-

zen, volgens de dokter. De familie van Tom was blij en ze bedanken Dick.

De volgende dag riep Dick's vader uit: "Dick, waarom is er een rekening van een koetsier gekomen? Wat heb je vannacht uitgespookt?" Dick vertelde wat er gebeurd was. Terwijl Dick bezig was met zijn verhaal, begon zijn vader zich schuldig te voelen. Hij had alleen maar gedacht aan zo veel mogelijk winst maken, maar dat ging ten koste van de arbeiders. Dick's vader vroeg wat zijn zoon hem zou adviseren om te doen. "De huizen van de arbeiders verbeteren en ze meer salaris geven," sprak Dick. Dick's vader twijfelde. Hij had nu juist een mooi pak willen kopen. Een pak waarmee hij zijn dikke buik kon verbergen, want dat werd steeds lastiger. Hij kwam niet aan, zijn kleding werd alleen krappere. Een knoopje sprong los en brak een vaas. Dicks vader nam een besluit: "Ik ga afvallen en ik zal het salaris van de arbeiders verhogen. Voor de huisvesting van de arbeiders zal ik iets proberen te regelen met de andere textielabrikanten. Zo helpen we de arbeiders en we besparen geld." Dick gaf zijn vader een knuffel. Maar omdat hij en zijn vader zo zwaar waren, zakte de stoel van vader door.

ARTHUR DE EXCALIBEER...

...gaat HInTernationaal!

Deze zomer heb ik allesbehalve stilgezeten! Na de vorige editie van het HInT en een drukke week met Rosa, belandde ik deze keer veilig weggestopt in Isabella's rugzak. Bestemming: Parijs! Ik was al eens eerder in Frankrijk geweest, maar nog nooit in de Franse hoofdstad. Wát een enorm reuzenstad is dat! Veel groter dan het knusse Nijmegen waar ik inmiddels zo aan gewend ben geraakt. Met mijn pootjes op het toetsenbord vertel ik jullie graag over mijn avontuur!

De aankomst in Montmartre

We moesten 's morgens al heel vroeg uit de veren (en uit de pluizen!). We namen de trein naar Parijs: de Eurostar. Wauw, die bracht ons op een razend tempo naar Gare du Nord! Vanaf daar moesten we met een soort ondergrondse ijzeren slang naar ons hotel.

Ons hotel lag in een supergezellige straat in Montmartre, vlak bij de beroemde Moulin Rouge. Montmartre is een van de bekendste wijken van Parijs en ligt op een hoge heuvel. Dat betekende dus flink klimmen voor Isabella (en voor mij, passief vanuit de rugzak!). Gelukkig konden we, nadat we de koffers hadden neergezet, heerlijk uitrusten op een terrasje. Ik voelde me er meteen helemaal thuis, want aan de overkant zat gewoon nóg een grote knuffelbeer op het terras te genieten!

men we verder de heuvel op voor een rondje door de wijk en een bezoek aan de beroemde kerk: de Sacré-Cœur. Wauw, wat indrukwekkend! Vanaf de heuvel had je een magisch uitzicht over de stad, bijna beter nog dan vanaf de 20e verdieping van het Erasmusgebouw!

Binnen keek ik mijn berenogen uit. Bizar hoeveel details overal in zaten! Ik kon me met mijn berenbreintje echt niet voorstellen hoe lang ze over zo'n bouwwerk gedaan moesten hebben... Blijkt dus wel 40 jaar te zijn! De bouw begon in 1875 ter nagedachtenis aan een oorlog tussen de Fransen en de Duitsers. Ik vond dat zelf écht megalang geleden, maar Isabella fluisterde dat dit vergeleken met andere kerken eigenlijk nog wel meevalt. Na zo'n flinke wandeling door deze bruisende wijk was ik helemaal uitgeleed. Isabella stopte me lekker toe in bed. Poeh poeh, wat een drukke eerste dag! Ik kroop diep onder de lakens om weer op te laden voor de volgende avontuurlijke dag.

De Notre Dame en Conciergerie

Na een heerlijke nachtrust gingen we de volgende dag weer op pad, dit keer wat verder van het hotel. Op dag twee bezochten we namelijk Île de la Cité. Dit is een van de twee eilandjes in de rivier de Seine, en het is de plek waar koning Clovis I in het jaar 508 zijn paleis neerzette.

Dat paleis ging we vandaag dus bezoeken! Nou ja, soort van dan... Het ziet er al lang niet meer uit zoals vroeger; het gebouw is zo vaak verbouwd dat het nu een heel ander bouwwerk is. De sprookjesachtige witte torens langs de Seine kwamen me trouwens wel bekend voor! Isabella legde uit dat dit paleis ook op de achtergrond staat van een van de beroemde platen uit het getijdenboek van de hertog van Berry, gemaakt door de Nijmeegse gebroeders Van Limborch! Toch een klein beetje 'thuis' in Parijs.

Inmiddels is het oude *Palais de la Cité* deels gesloopt, deels opgenomen in het Paleis van Justitie en deels veranderd in het museum Conciergerie. Dat was het museum waar wij naar binnen gingen. Vroeger werd dit deel voornamelijk ge-

bruikt als gevangenis. Bekende historische figuren die hier opgesloten zaten waren Robespierre en koningin Marie-Antoinette. Marie-Antoinette was blijkbaar heel erg ziek toen ze gevangenzat, en werd uiteindelijk onthoofd... Ik vroeg me af wat zij er nu van zou vinden dat er 200 jaar later allemaal souvenirs met haar gezicht erop verkocht worden. Best een absurd idee, toch?

Daarna sjokten we door naar een van de grootste trekpleisters van de stad: de Notre-Dame. Wéér zo ontzettend indrukwekkend, met al die stoere waterspuwers in de vorm van draken en sfinxen! Ook vanbinnen was het betoverend mooi met alle kleurrijke glas-in-loodramen. Ik herkende de kerk meteen uit een van mijn favoriete Disney-films, *De Klokkenluider van de Notre Dame*! Vanaf daar wandelden we nog een rondje langs andere iconische plekken zoals het Louvre en de Arc de Triomphe. Na zo'n lange dag ontdekken dook ik moe maar voldaan mijn bedje weer in.

Palais Garnier en Jardin du Luxembourg. Voor onze laatste dag stond de grote opera van Parijs op de planning. Maar voordat we daar naartoe gingen, bezochten we eerst een prachtig uitzichtspunt vlak bij de opera. Vanaf daar kon je de Eiffeltoren heel goed zien!

Nadat we het uitzicht goed in ons op hadden genomen, wandelden we naar de opera zelf: Palais Garnier. En wauw... wat een koninklijke pracht en praal daarbinnen! Ik denk niet dat ik als Excalibeer ooit op zo'n sjieke en mooie plek ben geweest. Mijn oogjes vlogen van het ene gouden detail naar het andere.

Na de opera zijn we heerlijk gaan lunchen, om daarna lekker te chillen in het park bij Palais du Luxembourg. Dit paleis is tegenwoordig de plek waar de Franse Senaat vergadert, maar wij hebben er vooral heerlijk in het gras ontspannen. En toen... was het alweer tijd om met de trein naar huis te zoefen.

Tot mijn volgende avontuur!

NIJMEGEN VS. ARNHEM

Een compleet vooroordeellose beschouwing

Door Krijn Vrolijk

Veel Nijmegenaren vinden hun stad stukken beter dan Arnhem. Maar dat is ook logisch want ze zijn Nijmegenaren. Arnhemmers vinden hun stad op hun beurt weer veel beter dan Nijmegen. Hierover is al veel over gedebatteerd, maar nog steeds zijn de twee kampen het niet met elkaar eens. Daarom leek het mij, noch Nijmegenaar noch Arnhemmer, een goed idee om deze vraag voor eens en altijd te beantwoorden.

Als beginnend geschiedenisstudent hoop ik dat je een beetje interesse hebt in het verleden. Anders worden het een paar hele zware jaren. Maar welke stad heeft een indrukwekkender verleden? Nou, Nijmegen is volgens velen de oudste stad van ons land en was voor de Romeinen een belangrijk onderdeel van de limes. Ook na de val van het Romeinse Rijk werd de stad weer belangrijk: Karel de Grote bouwde er een palts, een kasteel waar hij soms met zijn hof verbleef, en de stad was een belangrijk bestuurscentrum in zijn rijk. Ook voor zijn opvolgers bleef het een belangrijke plaats en er werden vaak rijksdagen gehouden of verdragen gesloten. Maar wat gebeurde er in Arnhem, terwijl Nijmegen zowel in de oudheid als in de middeleeuwen een belangrijke plaats was? Niet veel. Pas in de late middeleeuwen begon de stad iets significantes voor te stellen.

Een andere manier om te beoordelen wat de betere stad is, is door gebruik te maken van wat economen een *revealed preference*, of gebleken voorkeur, noemen. Het idee is dat men het beste de vraag naar een bepaald product kan meten door naar de keuzes van consumenten te kijken, in plaats van bijvoorbeeld enquêtes. Om te weten wat de beste stad is, moeten we dus weten hoeveel een gemiddeld huis kost, ofwel qua koopprijs ofwel qua huur, en hoeveel mensen er in de stad wonen. De gemiddelde huizenprijs was in het eerste kwartaal van 2026 in Arnhem €549.354 bij huizen verkocht door Jazeke. De Hypotheker, (niet gesponsord helaas) en de WOZ-waarde (die dus ook huurwoningen meetelt) is voorlopig in 2026 €391.00. De gemiddelde huizenprijs en WOZ-waarde over

diezelfde periode waren in Nijmegen respectievelijk €579.218 en €426.000. Als de steden dus even goed waren, zouden we verwachten dat meer mensen in het goedkopere Arnhem zouden wonen. Toch is dit niet het geval. Het inwoneraantal van de gemeente Arnhem is 177.822 in 2026 voorlopig, en in Nijmegen ligt dat aantal op 189.871. Hieruit blijkt dus duidelijk dat mensen liever in Nijmegen dan in Arnhem wonen.

Maar gelukkig is er, naast het kijken naar de geschiedenis en bevolkingsaantallen van steden, een conventionele manier waarop steden met elkaar rivaliseren. Er zijn duidelijke regels omtrent welke stad wint en er gaan miljoenen in om. Ik heb het natuurlijk over voetbal. Lang was het Arnhemse Vitesse stukken beter dan het Nijmeegse NEC. In 2019 eindigde NEC nog als negende in de Eerste Divisie, wat natuurlijk het tweede niveau van het Nederlandse voetbal is. Vitesse eindigde het seizoen als vijfde in de Eredivisie. Deze krachtsverhouding draaide echter compleet om na de Russische invasie van Oekraïne. Vitesse was namelijk sterk afhankelijk van de Russische oligarch Roman Abramovitsj, die na de invasie op een sanctielijst gezet werd door de EU. Ineens had de club veel minder geld en in het seizoen 2023/24 degradeerde de club kansloos als laatste van de Eredivisie. Door het geldgebrek ontstond er ook een gigantische schuldenproblematiek, waardoor de club bijna ophield te bestaan en strafpunten kreeg. Het seizoen daarna werden ze ook laatste in de Eerste Divisie, waardoor ze dus de slechtste profclub van Nederland waren. Maar NEC is sinds 2019 een stuk beter geworden. Vorig seizoen eindigde de club zelfs als derde. Ook hier wint Nijmegen dus duidelijk.

Zowel de economie als het voetbal maken dus duidelijk dat Nijmegen een betere stad is dan Arnhem. Maar de beste reden om een voorkeur te hebben voor Nijmegen in plaats van Arnhem is natuurlijk omdat er alleen in Nijmegen, en niet in Arnhem een universiteit staat, waar je straks gaat studeren. Veel succes!

PUZZEL

Woordzoeker

Z	Y	A	B	A	R	Q	J	M	F	M	E	E	N	G	V
E	K	M	Q	Z	Y	R	V	V	A	U	L	U	Y	H	U
U	J	N	E	L	L	E	B	R	E	E	K	E	E	W	T
Z	Q	D	S	U	M	S	A	R	E	I	E	Z	S	N	Z
V	I	I	N	T	R	O	C	O	M	M	I	S	S	I	E
F	R	S	P	A	R	P	U	E	P	L	Z	A	P	J	M
D	T	I	Y	R	R	O	C	F	N	F	H	T	Z	M	S
G	D	T	C	D	O	T	K	V	W	Q	S	I	J	E	X
B	L	T	A	A	R	T	S	N	E	L	O	M	A	G	L
G	E	I	M	E	X	C	A	L	I	B	U	R	N	E	K
V	V	O	E	O	H	X	B	S	A	Q	I	G	W	N	T
T	E	F	L	H	V	I	E	R	D	A	A	G	S	E	Q
U	G	Q	O	O	A	Y	E	Z	U	U	W	Y	S	H	L
L	O	U	T	O	B	P	C	F	A	L	Y	I	N	Z	E
Y	O	T	S	Q	V	Y	Y	M	H	W	S	N	T	U	H
U	H	M	M	Z	G	U	R	B	L	A	A	W	B	J	G

BRULS CAMELOT CORRY ERASMUS EXCALIBUR HOOGEVELDT
 INTROCOMMISSIE MOLENSTRAAT NEC NIJMEGEN SPAR
 TWEEKEERBELLEN VIERDAAGSE WAALBRUG WAALSTRANDJE

STUDENTENRECEPTEN

Budgetvriendelijk en klaar in een kwartier

By Isabella Spoeltman

Na een lange zomervakantie is het voor veel studenten tijd om Hotel Mama weer te verlaten en terug te keren naar hun kamer in het prachtige Nijmegen. Een struikelblok voor velen is het telkens weer bedenken van een lekkere, voedzame en goedkope maaltijd. Want naast je drukke (en vaak ook dure) studentenleven heb je geen zin om ook nog eens uren in de keuken te staan. Daarom vind je hieronder een aantal heerlijke, goedkope en vooral makkelijke recepten voor één persoon die je binnen 15 minuten op tafel hebt staan!

Kikkererwten-aardappel curry

Benodigdheden

1 sjalot
1 teentje knoflook
1 theelepel melk
0,5 theelepel kerriepoeder
1 mespuntje cayennepeper
1 mespuntje kurkuma
1 snuf zwarte peper en zout
80 ml water (verdeeld in 20 ml voor de basis en 60 ml voor het koken)
1 klein blikje kikkererwten (ca. 125-150 gram)
1 tomaat
1 aardappel
1 kneepje citroensap
Voor erbij: 1 portie (bruine) rijst

Bereiding

1. De kruidenbasis maken: Zet een kleine pan op middelhoog vuur. Snipper de sjalot en snijd de knoflook fijn. Doe de sjalot, knoflook, de melk, kerrie, cayennepeper, kurkuma, zwarte peper en het zout in de pan. Voeg een klein scheutje water toe (ongeveer 20 ml van de totale hoeveelheid) en bak dit een minuutje aan tot het een dikke pap wordt.
2. Alles in de pan: Snijd de tomaat en aardappel in kleine blokjes. Voeg de rest van het water (60 ml), de kikkererwten, de stukjes tomaat en de aardappelblokjes toe. Roer alles goed door elkaar. Leg het deksel op de pan, zet het vuur laag en laat het geheel 10 tot 12 minuten zachtjes pruttelen. Roer af en toe even door.
3. Citroensap erbij: Voeg het kneepje citroensap toe en roer het door de curry. Doe het deksel weer op de pan en laat nog eens 10 minuten pruttelen, of tot de stukjes aardappel zacht en gaar zijn (test dit door er met een vork in te prikken).
4. Indikken: Haal het deksel van de pan en laat de curry nog zo'n 5 minuten zachtjes inkoken, zodat de saus wat dikker wordt. Roer tussendoor een paar keer om te voorkomen dat het aanbakt.
5. Serveren: Schep de curry over een lekker bedje van gekookte of gestoomde rijst. Eet smakelijk!

Gnocchi met risotto-saus

Benodigdheden

1 paprika
 ¼ courgette
 15 gram rucola
 50 gram spinazie
 125 gram gnocchi
 125 gram pastasaus

Bereiding

1. Groenten voorbereiden: Snijd de paprika in reepjes of blokjes en snijd de courgette in halve schijfjes of blokjes.
2. Gnocchi koken of bakken: Breng een pan water aan de kook en kook de gnocchi volgens de verpakking (meestal 2-3 minuten). Je kunt de gnocchi ook direct in een koekenpan met een beetje olijfolie bakken tot ze goudbruin zijn (ongeveer 3 minuten).
3. Groenten bakken: Verhit een beetje olijfolie in een grote koekenpan. Voeg de paprika en courgette toe en bak ze op middelhoog vuur voor 3 minuten. Voeg vervolgens de spinazie toe en bak tot deze is geslonken (1-2 minuten).
4. Pastasaus toevoegen: Voeg de pastasaus (125 gram) toe aan de pan met groenten.
5. Roer goed door en laat het geheel even opwarmen.
6. Gnocchi mengen: Voeg dan de gekookte of gebakken gnocchi toe aan de saus met groenten. Roer alles goed door en laat een minuutje op laag vuur staan, zodat de smaken intrekken.
7. Serveren: Schep de gnocchi met groenten en saus op een bord. Top af met een handje rucola (15 gram) voor een frisse bite.

Flammkuchen-wraps met spek en bosui

Benodigdheden

3 kleine tortilla's
 Halve verpakking spekjes
 3-4 flinke eetlepels crème fraîche
 1 stengel bosui
 Zwarte peper

Bereiding

1. De oven voorverwarmen: Zet je oven aan op 200 °C (het liefst op de heteluchtstand, want dan worden de wraps extra knapperig). Pak alvast een bakplaat en leg er een velletje bakpapier op.
2. De bodem smeren: Leg de 3 tortilla's plat op de met bakpapier beklede bakplaat.
3. Pak de crème fraîche en smeer elke wrap in met een gulle laag. Gebruik hiervoor de achterkant van een lepel. Zorg dat je bijna tot aan de randjes smeert, maar laat een heel klein randje vrij zodat je ze straks makkelijk kunt oppakken.
4. Beleggen met spek: Verdeel de rauwe spekjes gelijkmatig over de drie met crème fraîche besmeurde wraps. Ze zullen vanzelf bakken in de oven.
5. In de oven: Schuif de bakplaat in het midden van de voorverwarmde oven. Bak de wraps in ongeveer 12 tot 15 minuten goudbruin. Houd het de laatste minuten even goed in de gaten: ze zijn perfect als de spekjes gaar en licht krokant zijn, en de randjes van de wraps een mooi bruin, knapperig kleurtje hebben gekregen.
6. De *finishing touch*: Terwijl de wraps in de oven zitten, snijd je de bosui in dunne ringetjes. Zodra de wraps uit de oven komen, strooi je de frisse bosuiringetjes er direct overheen. Maak het geheel af met wat zwarte peper.

In het hol van... De GSV!

In deze rubriek bezoeken we normaal gesproken de studentenkamer van een GSV'er, maar vandaag gaan we langs bij hét thuis voor alle GSV'ers: de verenigingskamer, E12.11! De kamer is geopend voor alle GSV'ers op maandag, woensdag en vrijdag van 10:00 tot 16:00 uur. Tussen 12:15 en 13:30 uur is er bovendien een Ledenuurtje met thee, koffie en koekjes. De kamer is de perfecte plek om even bij te praten met je studiegenoten, een debriefing van een afgelopen activiteit te houden, vragen te stellen aan het bestuur, of om simpelweg op de bank te hangen en te genieten van het prachtige uitzicht vanaf de twaalfde verdieping van het Erasmusgebouw. Daarnaast kun je er de nieuwste editie van het HInT ophalen, informatie vinden over de vertrouwenscontactpersonen en af en toe je ervaringen over het studieprogramma delen met de Opleidingscommissie, die om de paar weken bij een Ledenuurtje aanschuift. Aan de muren hangen foto's van activiteiten zoals het Wintergala, een kaart van Europa met alle locaties waar de GSV op reis is geweest, en allerlei andere souvenirs die leden door de jaren heen hebben verzameld. E12.11 is dus dé huiskamer van onze vereniging. Of je nu komt met een serieuze vraag, voor een goede kop koffie of gewoon voor een gezellig praatje: je bent van harte welkom. Tot snel op de twaalfde!

Tekst en foto door Isabella Spoeltman